

in Jugoslovanov bi pozdravili z veseljem tudi v slučaju, da bi ne tvorili večine. Združitev vseh Slovanov v zbornici bi reprezentirala tako moč, da bi se proti njeni volji ne moglo zgoditi nič. Težje je seveda, vrediti naše razmerje do vlade. Ponižanja, katera nam je prizadela v zadnjih 15 mesecih, se morajo do cela odstraniti, sicer bodo morali češki poslanci zavzeti najodločnejše stališče ter začeti obstrukcijo.

Stališče ministra dr. Rezeka je močno omejeno. Ministrstvo postopa proti Čehom tako, da zahtevajo ti vedno odločnejše, naj dr. Rezek odstopi. Körber seveda drži Rezeka kolikor more, ker si je svest, da bi ministrstvo ne moglo preboleti Rezkovega odstopa, nego bi se takoj podrlo, čim bi se Rezek umaknil.

Drag šovinizem. — Pred tremi leti so nemški nacionalci udrli v prostore nekaterih čeških društev v nemškem mestu Žatec in vse razdejali, končno pa še užgali hišo necega češkega trgovca. Sedaj je prišel na vrsto račun za ta zlodejstva. Sodišče je obsodilo mestno občino Žatec, da mora plačati 50.043 kron odškodnine. To bodo davkoplačevalci veseli!

Volilno gibanje se je v zadnjem času po vsi državi mogočno razvilo. Volitve volilnih mož so v teku, in boji so torej hudi. Vsak hip se čuje o razgnanih shodih in celo o večjih praskah. Kakšne šanse ima ta ali ona stranka se sedaj seveda še ne da uganiti, ker si poročila močno nasprotujejo.

Nemčija. — V nemškem državnem zboru so imeli te dni jako živahne razprave o vojni Nemčije zoper Kitajsko. Posebno zanimiva je odločnost in svoboda, s katero so razni govorniki kritikovali cesarja Viljema II, njegovo osebno politiko in njegove politične izjave. Kaj tacega si v Avstriji še misliti ne moremo.

Italija. — V italijanskem parlamentu je bil te dni sprejet velevažen predlog. Neki socialni demokrat je namreč nasvetoval, naj se odpravijo vojaška sodišča in naj se vsa judikatura nad vojaštvom odkaže civilnim sodiščem. Ta predlog je obveljal in se sodi, da odstopi vsled tega vojni minister.

Vojna v južni Afriki se nadaljuje z vso krutostjo in brezobzirnostjo, a konec jej še ne bo tako kmalu. Buri se vrlo drže in navzlic raznim porazom ne mislijo odnehati, ker provzročajo Angležem grozovito škodo. Krüger je sedaj v Parizu, vendar je izgubil vse upanje, da pridobi evropske velesile za intervencijo v prid Burum.

Vojna na Kitajskem. — General-weltmarschale, kakor zovejo humcristični listi grofa Waldersee-ja pusti sicer še vedno tod in tam Kitajce moriti, vendar se temu nikak pomen ne pripisuje. Velesile so se namreč zjedini na sledeče mirovne pogoje: 1.) Kitajska kaznuje tiste, ki so provzročili ustajo bokserjev. 2.) Kitajska plača primerno odškodnino. 3.) Poslaništva v Pekinu stražili bodo oddelki dotičnih armad. 4.) Velesile zasedejo nekatera važna mesta mej Pekinom in trdnjavo Taku.

Obrtnija.

Zmote.

V mariborskem „Slovenskem Gospodarju“ čitali smo pred kratkim članek „Gospodarski boj“, v katerem je bilo rečeno:

„Jasno je, da pri sedanjih družabnih razmerah kmetijski stan mora propasti. O svojem gmotnem stanu ne odločuje on, ampak drugi. Vsemu, kar kmet prodaja, in vsemu, kar kmet kupuje, določujejo drugi cene, nikdar

on. Če nastavijo drugi kmetiskim pridelkom še tako nizke cene, kmet mora po teh cenah prodati“.

To so prav čudne misli, ki morda senčijo za agitacijo, ki pa vzlic temu niso resnične.

Pri vsaki kupčiji se morata prodajalec in kupec radi cene dogovoriti.

Glejmo, če dva kmeta med seboj kupujeta, kako tedaj ravnajta. Če gre Janez s svojimi voli na semenj, in jih na pr. na 350 gld. ceni, a so le 300 gld. vredni, jih ne kupi ne Miha, ne kak drugi kmet.

Po mislih pisatelja v „Slovenskem Gospodarju“ bi bila pa velika pregreha, če bi Miha in drugi kmetje samo resnično vrednost volov, to je 300 gld. ponujala, zakaj po „Slovenskem Gospodarju“ bi se moralo Janezu 350 gld. plačati, sicer mora kmetijski stan propasti, kar določuje Miha in drugi kmetje ceno za Janezove vole!

Vsak naj bo kmet ali pa tovarnar, dobi za svoje pridelke in izdelke le toliko, koliko so vredni. Cena je pa spremenljiva, kakor vreme.

Kar se tiče cene na žito, ni več merodajna, le Ogrska, ampak tudi Rusija, Indija in Amerika.

Sploh se je čuditi frivolnosti, s katero se zlasti kmetijsko ljudstvo ščuje zoper trgovce in obrtnike, prav kakor bi ti jemali kak nedopusten dobiček.

Tako je „Slovenski Gospodar“ letos enkrat kmete opozarjal, naj računajo, naj tehtajo in naj štejejo, kadar kaj kupijo. Namigaval je pri tem tako, da mora kmet misliti, da je vsak trgovec in vsak obrtnik, goljuf in slepar, ki kmeta prevara pri ceni, pri vagi in tudi pri odštevanju denarja. To je pač tako grdo in nesramno, da je ni najti besede, s katero bi se tako pavšalno sumničenje in zasramovanje dovolj ostro obsodilo.

Sploh je pa ta sovražnost zoper trgovski in obrtni stan, ki se zrcali v nekaterih slovenskih listih narodu našemu na največjo škodo. Pri nas skušajo ugonobiti trgovski in obrtni stan, v drugih deželah pa podpirajo trgovino in obrtnost, kar le morejo. Samo trgovini in obrtnosti se imajo Angležka, Francozka in Nemčija zahvaliti za svoje bogastvo in tudi na Slovenskem bi se vsem stanovom, zlasti pa še kmetom veliko bolje godilo, kakor se jim godi dandanes, če bi imeli v deželi obilo obrtnije in razvito trgovino. Koder je veliko fabrik, in trgovino, ki fabrične izdelke razpečava, tam imajo ljudje zaslužka, tam proda kmetovalec lahko in za dobro ceno svoje pridelke, tam plačajo fabrike največji del vseh davkov in zlasti vseh doklad, tako da je kmetovalec razbremenjen in lahko bolje živi, se bolje oblači in skrbi za svoje otroke lažje in bolje kakor sedaj, sploh cvete vse in je vse na boljsem, kakor v kmetijski deželi, kjer tarejo kmeta dolgovi in davki, kjer svojih pridelkov ne more dobro prodati, in kjer nimajo ti pridelki nikake cene.

Čemu torej ta gonja zoper trgovino in obrtnost?